

MAATREGELENVERORDENING WIJ REGIONALE SOCIALE DIENST HOEKSCH WAARD

Het algemeen bestuur van de Regionale Sociale Dienst Hoeksche Waard (RSDHW);

gelezen het voorstel van het dagelijks bestuur van de RSDHW d.d. 24 september 2009;

gelezen het advies van de RCSD-HW;

gelet op artikel 147, eerste lid Gemeentewet, en de artikelen 12, eerste lid, onderdeel b en 41, eerste lid, van de Wet investeren in jongeren;

overwegende dat het noodzakelijk is het verlagen van uitkeringen van jongeren van 18 jaar of ouder doch jonger dan 27 jaar bij wijze van sanctie bij verordening te regelen;

BESLUIT:

vast te stellen de volgende verordening

Maatregelenverordening WIJ Regionale Sociale Dienst Hoeksche Waard

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsomschrijving

1. In deze verordening wordt verstaan onder:
 - a. wet: de Wet investeren in jongeren (WIJ);
 - b. WIJ-norm: de op grond van hoofdstuk 4 van de wet op de jongere van toepassing zijnde norm, vermeerderd of verminderd met de op grond van dat hoofdstuk door h het dagelijks bestuur vastgestelde verhoging of verlaging;
 - c. maatregel: de verlaging van de inkomensvoorziening op grond van artikel 41, eerste lid WIJ;
 - d. benadelingsbedrag: het bedrag dat als gevolg van het niet of niet behoorlijk nakomen van een inlichtingenverplichting ten onrechte is verleend als inkomensvoorziening op grond van de wet;
 - e. dagelijks bestuur: het dagelijks bestuur van de Regionale Sociale Dienst Hoeksche Waard.

Artikel 2 Afstemming

1. Onverminderd artikel 42 van de wet, verlaagt het dagelijks bestuur, overeenkomstig deze verordening, het bedrag van de aan de jongere toegekende inkomensvoorziening, indien de jongere naar het oordeel van het dagelijks bestuur de op hem rustende verplichtingen, bedoeld in hoofdstuk 5 van de wet, of de uit artikel 30c, tweede lid of derde lid, van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen voortvloeiende verplichtingen, niet of onvoldoende nakomt, dan wel zich jegens het dagelijks bestuur zeer ernstig misdraagt.

2. Een maatregel wordt afgestemd op de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid en de omstandigheden van de jongere en kan daarom afwijken van de in deze verordening genormeerde maatregelen.

Artikel 3 Dringende redenen

1. Het dagelijks bestuur kan afzien van de tenuitvoering van een verlaging indien dringende redenen hiertoe aanleiding geven.
2. Indien lid 1 van toepassing is wordt de jongere daarvan schriftelijk mededeling gedaan. De gedraging telt wel mee voor de bepaling van recidive.

Artikel 4 Berekeningsgrondslag

De maatregel wordt toegepast op de voor de jongere van toepassing zijnde WIJ-norm.

Artikel 5 Het besluit tot opleggen van een maatregel

In het besluit tot opleggen van een maatregel worden in ieder geval vermeld: de reden van de maatregel, de duur van de maatregel, het bedrag waarmee de inkomensvoorziening wordt verlaagd en, indien van toepassing, de reden om af te wijken van een standaardmaatregel.

Artikel 6 Horen van de jongere

1. Voordat een maatregel wordt opgelegd, wordt de jongere in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze schriftelijk dan wel mondeling naar voren te brengen.
2. Het horen van de jongere kan achterwege worden gelaten indien:
 - a. de vereiste spoed zich daartegen verzet;
 - b. de jongere reeds eerder in de gelegenheid is gesteld zijn zienswijze naar voren te brengen en zich sindsdien geen nieuwe feiten of omstandigheden hebben voorgedaan;
 - c. de jongere niet heeft voldaan aan een verzoek van het dagelijks bestuur of van een derde aan wie het dagelijks bestuur met toepassing van artikel 11, vierde lid, van de wet, werkzaamheden in het kader van de wet heeft uitbesteed, om binnen een gestelde termijn inlichtingen te verstrekken als bedoeld in artikel 44 van de wet; of
 - d. het dagelijks bestuur het horen niet nodig acht voor het vaststellen van de ernst van de gedraging of de mate van verwijtbaarheid.

Artikel 7 Verjaring

1. Het dagelijks bestuur ziet af van een maatregel wegens het niet voldoen aan de informatieplicht indien tussen het moment van de gedraging en het moment van constatering meer dan 5 jaar is verstreken.
2. De termijn in het eerste lid bedraagt 1 jaar in alle andere gevallen waarin een verlaging op grond van deze verordening toegepast kan worden.

Artikel 8 Ingangsdatum

1. De maatregel wordt toegepast met ingang van de eerst volgende kalendermaand(en) volgend op de datum waarop het besluit tot het opleggen van de maatregel aan de jongere is bekendgemaakt.
2. In afwijking van het eerste lid kan de maatregel met terugwerkende kracht worden opgelegd, voor zover de inkomensvoorziening nog niet is uitbetaald.

Artikel 9

De hoogte en duur van de maatregel

De maatregelen, die in deze verordening worden genoemd, worden vastgesteld op:

- a. vijf procent van de WIJ-norm gedurende een maand bij gedragingen van de eerste categorie;
- b. tien procent van de WIJ-norm gedurende een maand bij gedragingen van de tweede categorie;
- c. twintig procent van de WIJ-norm gedurende een maand bij gedragingen van de derde categorie;
- d. veertig procent van de WIJ-norm gedurende een maand bij gedragingen van de vierde categorie;
- e. honderd procent van de WIJ-norm gedurende een maand bij gedragingen van de vijfde categorie.

Artikel 10

Herziening of intrekking werkleeraanbod

Het leerwerkeraanbod wordt ingetrokken of herzien indien:

- a. er een wijziging optreedt in de omstandigheden, krachten of bekwaamheden van de jongere of;
- b. de jongere niet voldoet aan een of meer op hem rustende verplichtingen als bedoeld in hoofdstuk 5 WIJ, hem dit te verwijten valt en het niet mogelijk is om op grond van deze verordening hem een maatregel op te leggen.

Artikel 11

Uitsluiting recht op werkleeraanbod

1. De jongere wordt van het recht op een leerwerkeraanbod uitgesloten indien het niet mogelijk is op grond van deze verordening een maatregel op te leggen en de jongere jegens het dagelijks bestuur zich herhaaldelijk ernstig misdraagt en hem dit te verwijten valt.
2. Het dagelijks bestuur heroverweegt het besluit tot uitsluiting binnen een door hem te bepalen termijn, die ten hoogste een maand bedraagt.

Hoofdstuk 2. Het niet nakomen van de verplichtingen bedoeld in artikel 45 van de Wet

Artikel 12

De jongere belemmert zijn re-integratie

Gedragingen van de jongere inhoudende het niet of onvoldoende nakomen van de verplichtingen bedoeld in artikel 45 van de wet, worden onderscheiden in de volgende categorieën:

- a. het onvoldoende meewerken aan het opstellen van een plan met betrekking tot de arbeidsinschakeling, waaronder begrepen het onvoldoende meewerken aan een onderzoek naar de mogelijkheden tot arbeidsinschakeling (artikel 45 onder a WIJ) : categorie 2;
- b. het zich niet onderwerpen aan een noodzakelijke behandeling van medische aard (artikel 45 onder f WIJ): categorie 2;
- c. het onvoldoende meewerken aan het behoud of bevorderen van de arbeidsbekwaamheid (artikel 45 onder c WIJ): categorie: 2;
- d. het onvoldoende meewerken aan activiteiten of werkzaamheden, gericht op de arbeidsinschakeling (artikel 45 onder d WIJ): categorie 2;
- e. het nalaten de opgedragen werkzaamheden of activiteiten naar beste vermogen te verrichten (artikel 45 onder e WIJ): categorie 2;
- f. het stellen van onredelijke eisen in verband met door de jongere te verrichten algemeen geaccepteerde arbeid, die het aanvaarden of verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid belemmeren (artikel 45 onder b WIJ): categorie 3;

- g. het niet meewerken aan het behoud of bevorderen van de arbeidsbekwaamheid; (artikel 45 onder c WIJ); categorie: 3;
- h. het niet meewerken aan activiteiten of werkzaamheden, gericht op de arbeidsinschakeling (artikel 45 onder d WIJ): categorie 3.

Artikel 13

De jongere houdt zich niet aan het verzuimprotocol

Een maatregel wordt opgelegd indien er sprake is van verzuim dat in strijd is met het verlof- en verzuimprotocol van arbeids- en/of activeringscentra die door het dagelijks bestuur aangewend worden voor de re-integratie en activering van de jongere. Het ongeoorloofde verzuim wordt onderscheiden naar het aantal perioden van verzuim in een maand:

- a. Een periode van ongeoorloofd verzuim gedurende één werkdag per maand: categorie 1;
- b. Een periode van ongeoorloofd verzuim van 2 tot en met 4 aaneengesloten werkdagen per maand: categorie 2;
- c. 1. Een periode van ongeoorloofd verzuim van 5 tot en met 9 aaneengesloten werkdagen per maand of;
- 2. Twee verzuimperioden van in totaal minder dan 10 werkdagen: categorie 3;
- d. 1. Een periode van ongeoorloofd verzuim van 10 tot en met 14 aaneengesloten werkdagen of;
- 2. Twee verzuimperioden van in totaal 10 tot en met 14 werkdagen of;
- 3. Drie verzuimperioden van minder dan 15 werkdagen: categorie 4;
- e. 1. Een periode van ongeoorloofd verzuim van 15 of meer aaneengesloten werkdagen of;
- 2. Twee dan wel drie verzuimperioden van in totaal 15 werkdagen of meer of;
- 3. Vier verzuimperioden of meer, ongeacht de duur van het verzuim: categorie 5;
- f. Indien de jongere op de werkvloer onacceptabel gedrag vertoont: categorie 5.

Hoofdstuk 3. Het niet nakomen van de inlichtingenplicht

Artikel 14

De jongere voldoet niet aan zijn inlichtingenplicht

Een maatregel wordt opgelegd indien de jongere:

- a. niet tijdig of geen informatie verstrekt die van belang is voor het recht op een inkomensvoorziening of een werkleeraanbod (artikel 44, lid 1 WIJ), voor zover dat niet geleid heeft tot ten onrechte of te veel betaalde inkomensvoorziening: categorie 1;
- b. niet tijdig of geen informatie verstrekt die van belang is voor het recht op een inkomensvoorziening of werkleeraanbod (artikel 44, lid 1 WIJ) en dat geleid heeft tot een benadelingsbedrag dat onder de voor hem van toepassing zijnde WIJ-norm blijft: categorie 3;
- c. niet tijdig of geen informatie verstrekt die van belang is voor het recht op een inkomensvoorziening of werkleeraanbod (artikel 44, lid 1 WIJ) en dat geleid heeft tot een benadelingsbedrag gelijk of meer dan de voor hem van toepassing zijnde WIJ-norm: categorie 5.

Hoofdstuk 4. Zeer ernstige Misdragingen

Artikel 15

De jongere vertoont agressief gedrag

Een maatregel wordt opgelegd indien de jongere:

- a. zich ernstig misdraagt door agressief verbaal gedrag, dat niet op een medewerker persoonlijk gericht is (artikel 41, lid 1 WIJ): categorie 1;
- b. zich ernstig misdraagt door agressief verbaal gedrag, dat op een medewerker persoonlijk gericht is (artikel 41, lid 1 WIJ): categorie 3;
- c. zich ernstig misdraagt door het gebruik van fysieke agressie tegen een medewerker of een object, danwel door het tonen van een wapen (artikel 41, lid 2 WIJ): categorie 5.

Artikel 16

Recidive

1. Indien de jongere binnen een periode van 12 maanden na een eerste verwijtbare gedraging zich opnieuw schuldig maakt aan een verwijtbare gedraging van dezelfde categorie of een hogere categorie, dan wordt de normaal van toepassing zijnde categorie zoals genoemd in artikel 9 omgezet in de eerste daarop volgende categorie.
2. Indien de jongere binnen een periode van 12 maanden na een eerste verwijtbare gedraging zich meerdere malen schuldig maakt aan recidive van dezelfde categorie of een hogere categorie, dan wordt de laatste toegepaste verlaging telkens omgezet in de eerste daarop volgende categorie.
3. Indien de categorie niet omgezet kan worden in een daarop volgende categorie omdat de hoogste categorie (honderd procent van de WIJ-norm gedurende een maand) al is toegepast, dan wordt de periode van de maatregel verdubbeld.

Artikel 17

Volharding

1. Een maatregel wordt opgelegd voor de duur van maximaal 3 maanden met 100% verlaagd indien de jongere na de verdubbeling van de periode van verlaging, genoemd in artikel 16, lid 3 van deze verordening, binnen 12 maanden gerekend vanaf de eerste verwijtbare gedraging volhardt in zijn (verwijtbaar) gedrag.
2. Indien de jongere blijft volharden in zijn (verwijtbaar) gedrag zoals bedoeld in het eerste lid van dit artikel wordt de inkomensvoorziening wederom voor de duur van maximaal 3 maanden met 100% verlaagd middels een nieuw besluit.

Artikel 18

Obstructie

1. Voor de gedragingen, genoemd in artikel 12 en artikel 13 van deze verordening, geldt dat bij 5 verwijtbare gedragingen binnen een periode van 12 maanden, na de eerste als verwijtbaar aangemerkte gedraging, de vijfde verlaging omgezet wordt in een maatregel van 100% van de WIJ-norm voor de duur van maximaal 3 maanden. Dit ongeacht of de verwijtbare gedragingen van een lagere, gelijke of hogere categorie zijn.
2. Indien de jongere blijft volharden in zijn obstructief gedrag zoals bedoeld in het eerste lid van dit artikel wordt de inkomensvoorziening wederom voor de duur van maximaal 3 maanden met 100% verlaagd middels een nieuw besluit.

Artikel 19
Cumulatie

1. Indien de jongere zich schuldig heeft gemaakt aan meerdere verwijtbare gedragingen, welke nog niet afzonderlijk geleid hebben tot een maatregelbesluit, worden de percentages van verlaging bij elkaar opgeteld en op de inkomensvoorziening toegepast.
2. Indien de maatregel genoemd in het eerste lid meer dan 100% bedraagt, wordt de inkomensvoorziening gedurende de eerste maand volledig verlaagd en het meerdere in de daaropvolgende maand(en).

HOOFDSTUK 5. SLOTBEPALINGEN

Artikel 20
Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de dag na publicatie en heeft terugwerkende kracht tot en met 1 oktober 2009.

Artikel 21
Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: de Maatregelenverordening Wet investeren in jongeren Regionale Sociale Dienst Hoeksche Waard

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van het algemeen bestuur van de Regionale Sociale Dienst Hoeksche Waard, d.d. 22 oktober 2009,
De secretaris de voorzitter,

J. Straatman

G.M.J. Janssen.

Toelichting Maatregelenverordening WIJ

Algemene toelichting

Op 1 oktober 2009 treedt de Wet investeren in jongeren (WIJ) in werking. Doelstelling van deze wet is de duurzame arbeidsparticipatie in regulier werk van jongeren tot 27 jaar. Om dit te bereiken is in de wet een recht op een zogenaamd werkleeraanbod vastgelegd.

Het werkleerrecht berust op de uitgangspunt dat jongeren die goed geschoold zijn en over voldoende kwalificaties beschikken gemakkelijker aan het werk zullen komen en daardoor zelfstandig in hun levensonderhoud kunnen voorzien.

De WIJ verplicht gemeenten om te investeren in de arbeidsinschakeling van alle jongeren, ook bij een grote afstand tot de arbeidsmarkt. Daartoe moeten jongeren in beginsel een werkleeraanbod gedaan worden. Afgeleide van het werkleeraanbod is een inkomensvoorziening voor jongeren vanaf 18 jaar als de jongere onvoldoende inkomsten heeft. Deze inkomensvoorziening is alleen beschikbaar als het werkleeraanbod wegens in de persoon van de jongere gelegen of niet verwijtbare omstandigheden zijnerzijds geen optie is, als het werkleeraanbod onvoldoende inkomsten genereert of er nog geen werkleeraanbod kan worden gedaan. De samenhang tussen het werkleeraanbod enerzijds en de inkomensvoorziening anderzijds is een bepalend element in de WIJ.

De relatie tussen werken/leren en een uitkering is fundamenteel anders dan de WWB, waarbij het recht op bijstand vooropstaat met als afgeleide de plicht tot arbeidsparticipatie. Met de WIJ wordt een 'paradigmawisseling' beoogd: is het uitgangspunt in de WWB 'een uitkering, mits' in de WIJ is dit omgedraaid en geldt als uitgangspunt 'geen uitkering, tenzij'.

Aanvaardt de jongere het werkleeraanbod en is het inkomen ontoereikend, dan bestaat in beginsel recht op een inkomensvoorziening. Deze inkomensvoorziening volgt in grote lijnen de WWB voor wat betreft de voorwaarden die aan het recht zijn verbonden en de normering die geldt voor de hoogte van deze voorziening.

Evenals in de WWB geldt binnen de WIJ een stelsel van rechten en plichten. De RSDHW is verplicht een werkleeraanbod en eventueel een inkomensvoorziening aan te bieden, de jongere is daartegenover verplicht zich te houden aan diverse verplichtingen. Worden deze verplichtingen geschonden, dan dient de inkomensvoorziening verlaagd te worden (artikel 41, eerste lid, WIJ). Die verlaging geschiedt conform de regels die in een gemeentelijke verordening moeten zijn vastgelegd (artikel 12, eerste lid, onderdeel b, WIJ). Dat is de Maatregelverordening.

Verlaging of intrekking inkomensvoorziening?

Aan het werkleeraanbod en de inkomensvoorziening zijn voor de jongere verplichtingen verbonden. Tegenover het recht op een werkleeraanbod en eventueel inkomensvoorziening staat de verplichting van de jongere om mee te werken aan de totstandkoming daarvan, bijvoorbeeld door mee te werken aan een onderzoek naar de arbeidsmogelijkheden. Ook dient de jongere naar beste vermogen mee te werken aan het werkleeraanbod zodra dat vastgesteld is. Daarnaast geldt een inlichtingen-, medewerkings- en identificatieplicht. Deze verplichtingen zijn vastgelegd in artikel 44, respectievelijk 45 van de WIJ.

Komt de jongere een aan het werkleeraanbod verbonden verplichting verwijtbaar niet na, dan staat de RSDHW diverse instrumenten ter beschikking. Onderscheid kan worden gemaakt tussen de verschillende fasen waarop de verplichtingen betrekking hebben.

Aanvraagfase

Betreft het een schending van verplichtingen die betrekking hebben op de aanvraagbehandeling, dan geldt het volgende: als de jongere in het geheel niet meewerkt aan het opstellen van een plan voor zijn arbeidsinschakeling en zo zijn arbeidsinschakeling belemmert, dan doet het dagelijks bestuur de jongere geen werkleeraanbod (artikel 17, vijfde lid, WIJ). Bijgevolg heeft de jongere, zolang hij niet wenst te voldoen aan die verplichting, geen recht op inkomensvoorziening. Uit artikel 42, eerste lid, onderdeel c, WIJ vloeit immers voort dat voor zover uit houding en gedragingen van de jongere ondubbelzinnig blijkt dat hij de verplichtingen, bedoeld in hoofdstuk 5 niet wil nakomen, geen recht op inkomensvoorziening bestaat (Kamerstukken II 2008-2009, 31 775, nr. 3, p. 39 en 40). Is sprake van een minder ernstige schending van de verplichtingen m.b.t. de totstandkoming van het werkleeraanbod, dan kan na toekenning van een werkleeraanbod de inkomensvoorziening verlaagd worden conform de onderhavige Maatregelverordening (artikel 41, eerste lid, WIJ). Zo is het denkbaar dat de jongere wel wil meewerken, maar dat de medewerking onvoldoende is. In dat geval zou een maatregel aan de orde kunnen komen.

Van toekenning tot tenuitvoerlegging

Werkt de jongere wel mee aan de totstandkoming van een werkleeraanbod maar weigert hij dit aanbod na ontvangst van de toekenningsbeschikking, dan kan het werkleeraanbod worden ingetrokken (art. 21, onderdeel b WIJ). Door de weigering bestaat geen recht op een inkomensvoorziening (art. 42, eerste lid, onderdeel a WIJ). Zoals reeds aangegeven bestaat dat recht evenmin als uit houding en gedrag van de jongere ondubbelzinnig kan worden afgeleid dat hij de verplichtingen die verbonden zijn aan het werkleeraanbod in het geheel niet wil nakomen (artikel 42, eerste lid, onderdeel c, WIJ).

Vanaf de tenuitvoerlegging

Werkt de jongere onvoldoende mee aan de feitelijke uitvoering van het werkleeraanbod, dan kan de inkomensvoorziening worden verlaagd, conform de Maatregelverordening (art. 41, eerste lid WIJ). Daarnaast vervalt het recht op inkomensvoorziening als uit de houding en gedragingen van de jongere ondubbelzinnig kan worden afgeleid dat deze de verplichtingen die aan het werkleeraanbod zijn verbonden in het geheel niet wil nakomen (artikel 42, eerste lid, onderdeel c, WIJ). Voorts kan het werkleeraanbod worden herzien of ingetrokken als de jongere één van die verplichtingen niet nakomt (artikel 21, onderdeel b, WIJ). Vindt intrekking plaats dan vervalt daarmee, zoals gezegd, tevens het recht op inkomensvoorziening (artikel 42, eerste lid, onderdeel f, WIJ).

ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1. Begripsomschrijving

De begrippen die in de verordening worden gebruikt hebben een gelijklopende betekenis als in de WIJ.

De term 'WIJ-norm' wordt in deze verordening gebruikt. Daarmee wordt bedoeld de van toepassing zijnde norm, inclusief toeslag/verlaging. Het equivalent in de WWB, de bijstandsnorm (artikel 5, onderdeel c, WWB) is in de WIJ zelf niet opgenomen en gedefinieerd. Wel wordt in de memorie van toelichting tweemaal gesproken van 'inkomensvoorzieningsnorm', waarmee kennelijk hetzelfde begrip wordt bedoeld. In artikel 41 WIJ is opgenomen dat het *bedrag* van de inkomensvoorziening wordt verlaagd; bedoeld is echter de norm. Omdat hantering van het begrip 'inkomensvoorzieningsnorm' of 'bedrag van de inkomensvoorziening' de leesbaarheid niet ten goede komt, is het begrip 'WIJ-norm' geïntroduceerd.

Met het benadelingsbedrag wordt in beginsel het netto bedrag bedoeld dat ten onrechte of tot een te hoog bedrag is verleend. Als over dit bedrag ook belasting en premies zijn afgedragen en dit valt administratief gezien niet meer te corrigeren, dan wordt uitgegaan van het brutobedrag.

Artikel 2. Afstemming

Eerste lid

Herhaald is de wettelijke grondslag voor het opleggen van een maatregel (artikel 41, eerste lid, WIJ). Verwezen wordt naar artikel 42 WIJ om aan te geven dat de imperatief voorgeschreven verlaging middels een maatregel niets afdoet aan intrekking van de inkomensvoorziening vanwege intrekking van het werkleeraanbod. Als daartoe wordt besloten, dan komt verlaging veelal niet meer aan de orde.

Tweede lid

In het tweede lid is de hoofdregel neergelegd: het dagelijks bestuur dient een op te leggen maatregel af te stemmen op de individuele omstandigheden van de jongere en de mate van verwijtbaarheid. Deze bepaling brengt met zich mee dat het dagelijks bestuur bij elke op te leggen maatregel zal moeten nagaan of gelet op de individuele omstandigheden van de betrokken jongere afwijking van de hoogte en de duur van de voorgeschreven standaardmaatregel geboden is. Afwijking van de standaardmaatregel kan zowel een verzwaring als een matiging betekenen en kan zowel zijn gebaseerd op de ernst van de gedraging als de mate van verwijtbaarheid of de omstandigheden van de jongere afzonderlijk.

Matiging van de opgelegde maatregel wegens persoonlijke omstandigheden kan bijvoorbeeld in de volgende gevallen aan de orde zijn:

- bijzondere financiële omstandigheden van de jongere, zoals bijvoorbeeld hoge woonlasten of andere vaste lasten of uitgaven van bijzondere aard waarvoor geen financiële tegemoetkoming mogelijk is;
- sociale omstandigheden, gezinnen met kinderen bijvoorbeeld;
- bij een opeenstapeling van maatregelen: de zwaarte van het geheel van maatregelen is niet evenredig aan de ernst van de gedraging en de mate van verwijtbaarheid.

Artikel 3. Dringende redenen

Lid 1

Slechts bij dringende redenen mag van het opleggen van een maatregel worden afgezien. Het moet hierbij gaan om een noodsituatie waarin het verdedigbaar is om van tenuitvoerlegging af te zien. Het betreft situaties waarin sprake is van een zodanige samenloop van omstandigheden dat deze, als de maatregel opgelegd zou worden, tot gevolg hebben dat de jongere in een ernstige financiële noodsituatie komt waardoor bijvoorbeeld een uithuiszetting dreigt of een schuldsaneringstraject wordt stop gezet. Ook in een situatie waarin de verlaging van de inkomensvoorziening leidt tot onafwendbare ernstige psychische of lichamelijke problemen bij de jongere, die een levensbedreigende situatie tot gevolg hebben, kan afgezien worden van een verlaging.

Lid 2

Indien op grond van dringende redenen wordt afgezien van het opleggen van een maatregel wordt hiervan de jongere schriftelijk op de hoogte gesteld. De feitelijke omschrijving van de gedraging moet worden omschreven in de beschikking en telt mee bij eventuele recidive.

Artikel 4. De berekeningsgrondslag

In dit lid is het uitgangspunt vastgelegd dat een maatregel wordt opgelegd over de toepasselijke WIJ-norm. Zie artikel 1 voor een begripsomschrijving.

Artikel 5. Het besluit tot opleggen van een maatregel

Het verlagen van de inkomensvoorziening omdat een maatregel wordt opgelegd, vindt plaats door middel van een besluit. In dit artikel wordt aangegeven wat in het besluit in ieder geval moet worden vermeld. Deze eisen vloeien rechtstreeks voort uit de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en dan met name het motiveringsbeginsel. Het motiveringsbeginsel houdt onder andere in dat een besluit aan betrokkene kenbaar is gemaakt en deugdelijk is gemotiveerd (afdeling 3.7 Awb).

Artikel 6. Horen van de jongere

Op grond van afdeling 4.1.2. van de Awb is in een aantal gevallen het horen van de jongere verplicht bij de voorbereiding van beschikkingen. Deze hoorplicht geldt echter niet bij de voorbereiding van beschikkingen die betrekking hebben op een financiële aanspraak (artikel 4:12), behalve bij subsidies.

In dit artikel wordt het horen van de jongere voordat een maatregel wordt opgelegd in beginsel voorgeschreven.

Het tweede lid bevat een aantal uitzonderingen op deze hoorplicht. De onderdelen a en b. staan ook genoemd in artikel 4:11 van de Algemene wet bestuursrecht.

Artikel 7. Verjaring

Lid 1

Een reden om af te zien van een maatregel is dat de gedraging te lang geleden heeft plaatsgevonden. Omwille van de effectiviteit ('lik op stuk') is het nodig dat afstemming zo spoedig mogelijk na de gedraging plaats vindt oftewel zo spoedig mogelijk na constatering van de verwijtbare gedraging. Om deze reden wordt in dit lid geregeld dat de inkomensvoorziening niet kan worden afgestemd voor gedragingen die een schending van de informatieplicht inhouden die langer dan 5 jaar geleden hebben plaatsgevonden.

Lid 2:

Voor overige gedragingen geldt een verjaringstermijn van 1 jaar.

Artikel 8. Ingangsdatum

Lid 1

Normaliter moeten alle maatregelen met terugwerkende kracht worden opgelegd. Dit betekent dat het opleggen van een maatregel gepaard gaat met een herziening van de inkomensvoorziening, terugvordering en verrekening. Deze methode is in de praktijk moeilijk uitvoerbaar. Uit praktische overwegingen is in beginsel gekozen opgelegde maatregelen in de toekomst op te leggen, dat wil zeggen met de lopende inkomensvoorziening te verrekenen.

Lid 2

Indien de inkomensvoorziening nog niet uitbetaald is, vindt de verlaging plaats in dezelfde maand.

Artikel 9. Hoogte en duur van de maatregel

Dit artikel bevat de 5 categorieën met percentages en duur van de verlaging. De percentages waarmee de bijstand wordt verlaagd, zijn overgenomen uit 'Afstemmingsverordening RSDHW'.

Artikel 10. Herziening of intrekking werkleeraanbod

Het werkgeversaanbod wordt herzien of ingetrokken indien een wijziging van de omstandigheden, krachten of bekwaamheden van de jongere daartoe aanleiding geeft.

Dit is het geval indien bijvoorbeeld blijkt dat een leerwerkeraanbod voor de jongere 'te hoog gegrepen is' waarvoor een ander aanbod moet plaatsvinden. Met andere woorden een herziening van het leerwerkeraanbod.

Voorts kan het werkleeraanbod worden ingetrokken of herzien indien de jongere bepaalde verplichtingen - verwijtbaar - niet nakomt en er geen maatregel op grond van deze verordening mogelijk is.

Artikel 11. Uitsluiting recht op werkleeraanbod

Indien de jongere zich herhaaldelijk - verwijtbaar - zeer ernstig misdraagt, en het niet mogelijk is een maatregel op te leggen kan het dagelijks bestuur de jongere van het recht op een werkleeraanbod uitsluiten. Het moet hier wel gaan om gedrag dat in normaal menselijk verkeer als onacceptabel wordt beschouwd, zoals dreigen met of toepassen van geweld. Deze uitsluiting kan zowel plaatsvinden in de fase dat nog geen werkleeraanbod aan de jongere is gedaan als in de situatie dat er wel al een werkleeraanbod is gedaan. Deze maatregel kan pas worden toegepast als de jongere zich meermalen zeer ernstig heeft misdragen.

Daarnaast is deze uitsluiting van een recht op aanbod in principe van tijdelijke aard. Op grond van het tweede lid dient binnen ten hoogste één maand het besluit tot uitsluiting heroverwogen te worden.

Hoofdstuk 2. Het niet nakomen van de verplichtingen bedoeld in artikel 45 van de wet

Artikel 12. De jongere belemmerd zijn re-integratie

In dit artikel wordt een aantal verplichtingen voorgesteld waaraan de jongere, naast de andere in dit wetsvoorstel genoemde verplichtingen, moet voldoen. Dit betreft het meewerken aan een plan met betrekking tot arbeidsinschakeling. Dit plan wordt door of namens het college opgesteld in samenspraak met de jongere. Hieronder valt ook de verplichting om mee te werken aan een onderzoek naar de mogelijkheden van de jongere tot arbeidsinschakeling (onderdeel a). De jongere moet niet zodanige eisen aan de arbeid stellen dat hierdoor het krijgen of behouden van die arbeid wordt belemmerd. Dit onderdeel legt de jongere de verplichting op om zich zo op te stellen dat hij algemeen geaccepteerde arbeid kan en wil aanvaarden. De jongere kan door afwijkend gedrag, het stellen van irreële eisen of door ongebruikelijke werktijden een bemiddelingspoging belemmeren (onderdeel f). Verder moet de jongere meewerken aan het behoud of het bevorderen van zijn arbeidsbekwaamheid en aan activiteiten en werkzaamheden die zijn gericht op arbeidsinschakeling (onderdelen c en d). Werkzaamheden of activiteiten die aan de jongere zijn opgedragen, moet hij naar zijn beste vermogen verrichten (onderdeel e). Ten slotte dient hij mee te werken aan noodzakelijke behandelingen van medische aard indien een arts dat geadviseerd heeft (onderdeel b).

In dit artikel is er een onderscheid tussen 'onvoldoende' of 'niet' meewerken waarbij het niet meewerken de jongere zwaarder wordt aangerekend dan onvoldoende meewerken.

Artikel 13. De jongere houdt zich niet aan het verzuimprotocol

Het dagelijks bestuur van de RSDHW maakt gebruik van arbeids- en/of activeringscentra om de deelnemers te re-integreren (trainingen en opleidingen vallen hier ook onder) en te activeren. Voorbeelden hiervan zijn het Arbeids- en trainingscentrum Werkwaard en het Maatschappelijke Activiteitscentrum Talentenwaard. Voor de arbeids- en/of activeringscentra zijn regels opgesteld met betrekking tot de aan- en afwezigheid van de deelnemers. Deze regels zijn vastgesteld in een verzuim. In het geval van verzuim wordt de gedraging getoetst aan de onderhavige verordening.

a. tot en met e.

Een verlagingscategorie wordt hier gekoppeld aan de duur en de frequentie van het ongeoorloofd verzuim binnen een maand. Onder aaneengesloten werkdagen wordt verstaan de dagen waarop de jongere achtereenvolgens aanwezig dient te zijn in het kader van zijn re-integratie of activeringsactiviteiten. Indien de jongere bijvoorbeeld gedurende een dag ongeoorloofd verzuim vertoont en de dag daarna een roostervrije dag heeft maar de dag daarna wederom ongeoorloofd verzuimt, dan geldt deze periode als aaneengesloten. Onder een werkdag wordt verstaan de dag waarop de jongere verplicht aanwezig/werkzaam dient te zijn in het kader van zijn re-integratie of activering.

f.

De inkomensvoorziening wordt verlaagd als de jongere op de werkvloer onacceptabel gedrag vertoont. Van zulk gedrag is in ieder geval sprake wanneer:

1. de jongere zich, ondanks een schriftelijke waarschuwing, overgeeft aan dronkenschap of ander liederlijk gedrag;
2. de jongere zich schuldig maakt aan diefstal, verduistering, bedrog of andere misdrijven;
3. de jongere zich schuldig maakt aan grove belediging of ernstige bedreiging jegens andere personen, die werkzaam zijn binnen het arbeids- en/of activeringscentrum;
4. de jongere zich schuldig maakt aan handelingen welke strijdig zijn met de wetten of de goede zeden;
5. de jongere zich opzettelijk of ondanks een schriftelijke waarschuwing materiaal binnen het arbeids- en/of activeringscentrum beschadigt of zichzelf of andere personen aan ernstig gevaar blootstelt;
6. de jongere hardnekkig weigert, ondanks een schriftelijke waarschuwing, uitvoering te geven aan opdrachten welke aan hem verstrekt zijn;
7. de jongere op andere wijze grovelijk de plichten veronachtzaamt welke voor hem gelden tijdens zijn verblijf binnen het arbeids- en/of activeringscentrum

Hoofdstuk 3. Niet nakomen van de inlichtingenplicht

Artikel 14. De jongere voldoet niet aan zijn inlichtingenplicht

Van de jongere die een inkomensvoorziening aanvraagt of ontvangt, mag verwacht worden dat hij gevraagd of ongevraagd zowel tijdig als in voldoende mate inlichtingen en bewijsstukken verstrekt waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat zij van invloed kunnen zijn op zijn arbeidsinschakeling of het recht op bijstand (artikel 44, lid 1 van de WIJ). De maatregel wegens het niet of niet behoorlijk nakomen van de inlichtingenplicht bedoeld in artikel 44, lid 1 van de WIJ is afhankelijk gesteld van de hoogte van de inkomensvoorziening die als gevolg van de schending van die verplichting ten onrechte of te veel aan de jongere is betaald.

a.

In dit lid wordt de zogeheten ‘nulfraude’ geregeld: het niet binnen de termijn verstrekken van onjuiste of onvolledige inlichtingen, zonder dat deze gedraging gevolgen heeft voor de hoogte van de inkomensvoorziening.

b.

In dit lid gaat het om het verstrekken van onjuiste of onvolledige informatie wat tot gevolg had dat de RSDHW ten onrechte of een te hoog bedrag aan inkomensvoorziening heeft verstrekt. Het benadelingsbedrag (het te veel betaalde bedrag aan inkomensvoorziening blijft hierbij onder de geldende WIJ-norm. Voorbeeld: jongere heeft in januari tot en met april € 650 parttime inkomsten ontvangen en niet opgegeven. Indien het benadelingsbedrag lager is dan de voor de jongere geldende WIJ-norm valt dit fraudegeval onder dit lid (categorie 3).

c.

In tegenstelling tot b. is het benadelingsbedrag in dit geval op of boven de WIJ-norm. Met andere woorden: het benadelingsbedrag is gelijk of hoger dan één maand inkomensvoorziening van de jongere. Het gaat hier om een aanzienlijk hoog benadelingsbedrag, wat het toepassen van een verlaging van categorie 5 rechtvaardigt.

Hoofdstuk 4. Zeer ernstige misdragingen

Artikel 15. Zeer ernstige misdragingen

In dit artikel worden drie vormen van agressief gedrag genoemd. In alle gevallen is er sprake van een 'zeer ernstig misdragen', waarbij er sprake is van verwijtbaarheid en van gedrag dat in het normaal menselijk verkeer in alle gevallen als onacceptabel kan worden beschouwd. In het agressieprotocol is vastgelegd op welke wijze de RSDHW aankijkt tegen en omgaat met agressie. Bij deze bepaling is aangesloten op het agressieprotocol van de organisatie.

a.

Het gaat hierbij om ernstig agressief mondeling gedrag, echter niet op de persoon gericht, zoals het roepen van scheldwoorden of het luidkeels roepen 'in de ruimte'.

b.

Het betreft hier ernstig agressief mondeling gedrag welke op de persoon is gericht. Het kan gaan om beledigen, treiteren, vernederen, uitschelden, schreeuwen, discriminerende opmerkingen en bedreigingen.

c.

Fysieke agressie is alle vormen van ongewenst contact. Deze vorm van agressie wordt bestraft met een verlaging van categorie 5. Daarnaast zal altijd aangifte bij de politie gedaan worden.

Het vernielen van een telefoon of het omgooien van een folderrek vallen ook hieronder. Dit geldt eveneens voor het 'neerleggen van een mes op de tafel in de spreekkamer'.

Artikel 16. Recidive

Lid 1

Indien er binnen 12 maanden na een eerste verwijtbare gedraging sprake is van een verwijtbaar gedrag dan wordt de grotere mate van verwijtbaarheid tot uitdrukking gebracht in een verhoging van het verlagingspercentage. Er moet dan wel sprake zijn van een verwijtbare gedraging uit dezelfde of een hogere categorie. De verhoging gaat als volgt:

De vorige verlaging behoorde tot	De nieuwe verwijtbare gedraging behoort tot	Dan wordt de nieuwe verwijtbare gedraging 'bestraft' met een verlaging van
categorie 1: 5% één maand	categorie 1: 5% één maand	categorie 2: 10% één maand
categorie 1: 5% één maand	categorie 2: 10% één maand	categorie 3: 20% één maand
categorie 2: 10% één maand	categorie 2: 10% één maand	categorie 3: 20% één maand
categorie 2: 10% één maand	categorie 3: 20% één maand	categorie 4: 40% één maand
categorie 3: 20% één maand	categorie 3: 20% één maand	categorie 4: 40% één maand
Categorie 4: 40% één maand	Categorie 4: 40% één maand	Categorie 5: 100% één maand

Lid 2

Indien de jongere zich meerdere malen, binnen een periode van 12 maanden na de eerste verwijtbare gedraging, schuldig maakt aan recidive, dan wordt telkens de laatste toegepaste verlaging omgezet in de eerst daarop volgende verlagingscategorie.

Lid 3

Als de verlagingscategorie niet omgezet kan worden in een daarop volgende verlagingscategorie omdat de hoogste verlagingscategorie (honderd procent van de inkomensvoorziening gedurende een maand) al is toegepast, dan wordt de periode van verlaging verdubbeld. Van belang is dat de recidive plaats heeft gevonden binnen 12 maanden na de eerste verwijtbare gedraging.

Artikel 17. Volharding

Lid 1

Als de jongere na recidive op grond van artikel 12 lid 3 van deze verordening verwijtbaar gedrag blijft vertonen- binnen een tijdsbestek van 12 maanden gerekend vanaf de eerste verwijtbare gedraging - dan wordt de inkomensvoorziening maximaal 3 maanden verlaagd met 100%.

Lid 2

Het dagelijks bestuur neemt uiterlijk 3 maanden na de datum van de beschikking een nieuw besluit. Indien het gedrag en de omstandigheden van de jongere niet gewijzigd zijn, kan de inkomensvoorziening wederom voor de duur van maximaal 3 maanden met 100% worden verlaagd. Indien het gedrag en de omstandigheden van de jongere na deze periode nog steeds niet gewijzigd zijn, kan de inkomensvoorziening telkens worden verlaagd voor de duur van maximaal 3 maanden met 100%.

Bij het besluit tot het verlagen van de inkomensvoorziening vormen de algemene beginselen van behoorlijk bestuur centrale uitgangspunten. Omwille van de rechtszekerheid dienen de rechten en plichten die voor de jongere van toepassing zijn in de beschikking te worden vermeld.

Artikel 18 Obstructie

Lid 1

Dit artikel is bedoeld voor de jongere die veelvuldig zijn re-integratieproces belemmert. Gebleken is dat de jongere, die onvoldoende gemotiveerd is, vaak meerdere verwijtbare gedragingen vertoont, die niet altijd achtereenvolgens van een zelfde of hogere categorie zijn. Wanneer het gewone recidivebeleid wordt gevolgd dan heeft het dagelijks bestuur onvoldoende mogelijkheden om deze gedragingen effectief te corrigeren. Om die reden is dit artikel in het leven geroepen.

Lid 2

Zie voorgaande artikel, lid 2.

Artikel 19 Cumulatie

Lid 1

Bij twee of meer verwijtbare gedragingen worden in beginsel de verlagingpercentages bij elkaar opgeteld.

Van cumulatie van verwijtbare gedragingen is sprake indien de jongere zich schuldig heeft gemaakt aan meerdere verwijtbare gedragingen welke afzonderlijk van elkaar nog niet hebben geleid tot een besluit tot verlaging. Gedacht moet worden aan een situatie waarin de jongere zich voor de tweede maal schuldig maakt aan een verwijtbare gedraging, waarbij de eerste verwijtbare gedraging nog niet heeft geleid tot een verlagingbesluit. De verlagingpercentages worden dan bij elkaar opgeteld en in één beschikking kenbaar gemaakt.

Lid 2

Dit lid voorkomt dat bij cumulatie van meerdere verwijtbare gedragingen de verlaging beperkt blijft tot maximaal 100%.